అమృతం మెరిసిన రాత్రి

—శర్వరి

అమృతను చూచినప్పుడల్లా నాకు ప్రేమకు నిర్వచనం దొరుకుతుంది. ఆమె కథ జ్ఞాపకం వచ్చినప్పుడల్లా కళ్ళలో నీరుబికి, గుండె బరువెక్కుతుంది. "ఛీ... ప్రేమించపోతేనేం" అనిపిస్తుంది కాని అమృతలాంటి ఆడపిల్ల కనిపిస్తే, తటస్థపడితే ప్రేమించాలనిపిస్తుంది. ఈ లోకంలో అమృతలు చాలామంది ఉన్నారు. కానీ నేనెరిగిన అమృతం, ఆమెలోనే దొరుకుతుంది. ఆమె నాకు దొరుకుతుందో లేదో, ఆ అమృతం నేను అనుభవించగలనో లేనో ఎప్పటికీ చెప్పలేను.

ప్రేమకు పర్యాయపదం అమృతం.

ప్రేమకు నిర్వచనం అమృతం

ఆమెను నేను ప్రేమించలేదేమో !

కానీ ఆరాధించాను, ఇంకా, యింకా ఆరాధిస్తూనే వున్నాను. ఆమెను కాదు అమృత హృదయాన్ని.

ఆరాధించడం ప్రేమ అయితే నేను ఆమెను ప్రేమిస్తున్నట్లే అవుతుంది. అలా అని చెప్పుకోడానికి నేను సిగ్గుపడను. అమృతను చూసినవారు ఎవరూ సిగ్గుపడరు. ఆమెకోసం అన్వేషిస్తారు.

అమృత ఎవరంటారా ?

ఎవరని చెప్పను !

నా కథలలో కనిపించే ప్రేమకు అమృతత్వాన్ని ప్రసాదించిన జవ్వని అమృతం.

జలజను చూచినప్పుడల్లా అమృతం జ్ఞాపకం వస్తుంది.

అమృతం కన్నబిడ్డ జలజ.

పోతూ పోతూ స్నేహితురాలని, మా శ్రీమతికి కానుకగా యిచ్చి వెళ్ళింది. జలజకు ఇప్పుడు అయిదేళ్ళు... అమృత ఫొటో మా ఇంట్లో, రూపం నా హృదయంలో వుంది. మా అబ్బాయికి జలజ అంటే మహా యిష్టం. వాడికి పదేళ్లు... పసివాళ్ళకు ఇష్టాలేమిటని తీసివేయకండి.

అమృతం, మా శ్రీమతి బాల్య మిత్రులు. అయిదేళ్ళ అమృతం ఎంతో ముద్దుగా వుండేది. కుందనపు బొమ్మలా వుండేది. గౌను తొడుక్కుని, గిరగిరా తిరుగుతుండేది. తల్లిదండ్రులకు ఒక్కటే బిడ్డ కావడాన గారాబం మరీ ఎక్కువ.

ఆ రోజు అమృతం పుట్టినరోజు. పండుగ ఘనంగా ఏర్పాటైంది. సంపన్నులు కావడాన, ఇరుగు పొరుగు పిల్లల్ని, ఆడవారినీ పేరంటానికి పిలిచారు. ఖరీదైన పార్టీ ఏర్పాటు చేశారు. వచ్చినవారందరూ భాగ్యవంతులే! కార్లలో వచ్చినవారే! ఖరీదైన జీవితాన్ని అనుభవించేవారు. అందరిలోనూ సంతోషం ఉరకలువేస్తున్నది. వారిలో కలవనివాడు రాధాకృష్ణ. ఓ మూలగా, చివరగా బిక్కు బిక్కుమంటూ నిలబడ్డాడు. అంత డబ్బుగలవాడు కాదేమో, వారిలో ఏరినట్లు, బెరుగ్గావున్నాడు. తొమ్మిదేళ్ళు వుంటాయి.

"అమ్మగారు రాలేదా బాబూ?" అమృత అమ్మగారు అడిగారు.

"అమ్మకు జ్వరమండీ! రాలేనన్నది." సమాధానం చెప్పాడు.

"అమూ! బాబును తీసుకువెళ్ళు..." అంటూ ఆమె కూతుర్ని పిలిచి పరిచయం చేసింది.

అయిదేళ్ళ అమృతం అయిదునిముషాలు అతని కళ్ళలోకి నిదానించి చూసింది. తలదించుకుంది.

"రా! పోదాం" అతని చెయి పుచ్చుకుని లోపలకు దారితీసింది.

"నీపేరేంటి ?" తనే ప్రశ్నించింది.

"రాధ" అన్నాడు.

"ఛీ... ఆడపేరు" నవ్వింది. కిలకిలా, గలగలా నవ్వింది.

సిగ్గుపడిపోయాడు "రాధ కాదు..రాధాకృష్ణ...మా ఇంట్లో 'రాధా' అంటారు" అని సంజాయిషీ యిచ్చుకున్నాడు.

"అలా చెప్పవేం! 'కృష్ణ' పేరే బావుంది. నేను కృష్ణా అంటాను. నాపేరు 'అమృతం'. నువ్వు 'అమూ' అను చాలు" పరిచయం చేసుకుంది.

ఆ అమ్మాయివెంట నడవడం గర్వంగావుంది రాధాకృష్ణకు. ఏమిటో తనకు తెలియని గొప్పతనాన్ని ఆపాదించుకున్నాడు ఆ క్షణంలో.

ఆ రోజునుండి అమృతం కృష్ణకు తోడునీడైంది. అతను ఎక్కడుంటే అక్కడకు పరుగుతీసేది. అతను ప్రక్కన లేకపోతే అన్నం తినేదికాదు. రెండు కుటుంబాలకు మధ్య, పిల్లలు కారణంగా ఆత్మీయత ఎక్కువైంది. అలాగే రాధాకృష్ణకు ఎంతమంది మగ పిల్లలు స్నేహితులున్నా, అమృతానికిచ్చిన ప్రాధాన్యత యిచ్చేవాడు కాదు. ఒక్కరోజు ఆ అమ్మాయిని చూడకపోతే, ఆమెతో మాట్లాడకపోతే పిచ్చి పట్టినట్లుండేది.

పసివయసులో పెనవేసుకున్న అను

బంధాలు అలాగేవుంటాయి ఆ స్నేహంలో కల్మషం ఉండదు ఆ ప్రేమలో మాలిన్యం ఉండదు. పసి తనంలో ప్రేమలు పెంచుకున్నవారు,

పెద్దవారైనా, ఆ మమతల్ని చంపుకో లేరు వారి జీవితాలే కథావస్తువులు అవుతుంటాయి.

ఆ చిన్న వయసులో మగపిల్లలు

జట్టు, ఆడపిల్లలు జట్టుగా తిరుగుతారు ఏ ఆడపిల్ల, మగపిల్లవానితోగానీ, అబ్బాయి, అమ్మాయితోగాని స్నేహం చేయడం అంటూ జరిగితే అది విచిత్రమే అవుతుంది. అది చివరకు చిలవలు, పలవలు తొడుక్కుంటుంది. వయస్సుతో పాటు అమృత, కృష్ణల అనురాగం ముదిరింది. అది అతిసుందరంగా పెరిగి, దట్టంగా అల్లుకుపోయింది. వారి మైత్రికి హద్దులులేవు.

అమృతం స్కూల్ఫైనల్ చదువుతున్న సంవత్సరం అది. వయస్సు తెచ్చిన మార్పులు, పలవుల్ని రేపుతున్నది. ఒకనాడు కృష్ణ, అమృతం ఒంటరిగా గదిలోవున్నప్పుడు, చాపల్యం కొద్దీ, ఆమెను దగ్గరగా తీసుకుని కౌగలించుకున్నాడు. అప్పుడు రాధాకృష్ణ బి.ఎ. చివరిసంవత్సరం చదువుతున్నాడు. అలాగ అమృతను కౌగలించుకోవాలని ఎంతకాలంగానో కోరికగా ఉంది. ఆ కోర్కెను అణచుకుంటూ వచ్చాడు. అవకాశం రాకకాదు, ధైర్యం చాలక. ఈసారి ధైర్యంచేశాడు. అమృతం ఏమీ అనదని ధీమా. కౌగిలించుకోవడంలో ఏదో ఆనందం వుందనీ, థ్రిల్వుందనీ అనుకున్నాడు. అమృత అతని కౌగిలిలో ఒదిగిపోయి. ప్రోత్సహించింది, ఆ క్షణంలో.

కొన్నిక్షణాలు ఇద్దరిలోనూ పరవశం కలిగింది. మత్తూ ఆవరించింది. ఏదో ఉద్వేగం ఇద్దరికీ ఒకే కోరిక ధైర్యం లేకపోయినా, దక్కవలసింది చేతికి అందకుండా పోతున్నదనే బాధ. మరొకసారి కృష్ణ, అమృతను కౌగిలించుకుని, గడ్డంక్రింద చేయిపెట్టి, మొహం పైకెత్తి పెదాలపై ముద్దుపెట్టుకున్నాడు. అతనికి చెమట్లుపోశాయి

అమృత నవ్వింది. చిలిపిగా,తియ్యగా నవ్వి, "పిరికి! అంత భయమేం! ఎవరున్నారని" అని అతని భయం పోగొట్టి ముద్దుపెట్టుకోవడం ఎలాగో నేర్పింది అతని మెడమీద చేయివేసి, అతని చేతుల్ని తన న[illegible]టూ తిప్పి, గట్టిగా పెనవేసుకుపోతూ [illegible]ాలు పెదాలకు అందించి కళ్ళు మూసుకుంది.

ఆ కౌగిలిలో పరవశించిన కృష్ణ, అధరాల అమృతాన్ని రుచిచూచాడు శరీరంలో విద్యుత్ ప్రవహించింది "అమృతం" తనదేననుకున్నాడు.

ఆ ఏడాది అమృత నాన్నగారికి బదిలీ అయింది. ఇద్దరిమధ్యా ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరిగాయి. అమృత కాలేజీలో చేరింది. రాధాకృష్ణ ఎం.ఏ. లో చేరాడు. దూరం మనుషుల్ని, మమతల్ని దూరంచేసింది. క్రమంగా ఉత్తరాలు తగ్గాయి. అమృత, కృష్ణ విషయమే మరచిపోయింది. కానీ రాధాకృష్ణకు మాత్రం అమృత రూపం అలాగేవుంది ఆమెను మరచిపోలేకపోయాడు. ఎం ఎ అయినాక ఉద్యోగంలో చేరినా. అమృతను మరచిపోలేక, పెళ్ళిచేసుకోలేదు.

అమృత బి ఎ. చదువుతూ ప్రొఫె సర్ గోపీచంద్‌ని ప్రేమించింది అతను దూరపు బంధువు కావడంతో తలి దండ్రులు వెంటనే పెళ్ళిచేశారు పెళ్ళి అయిన సంవత్సరమే గోపీచంద్ ఉద్యో గానికి రాజీనామాచేసి, మామగారి వ్యాపారం చేజిక్కించుకున్నాడు. వారికి నాలుగేళ్ళ పాప! లోటు లేని సంసారం!

కాలం అలా సాగితే కథ జరగదు. అదృష్టవశాత్తు అమృతం జీవితంలో రాధా కృష్ణ ప్రవేశించాడు. ఒకనాడు హైదరా బాదులో నడుస్తున్న అమృతకు, తన ముందు వెళుతూన్న వ్యక్తి 'కృష్ణ' అనే అనుమానం కలిగింది.

'హలో' అని పలకరించింది.

రాధాకృష్ణ తన కళ్లను నమ్మలేక పోయాడు. "అమృతం! నువ్వా!" అన్నాడు ఆశ్చర్యంతో.

"హాయ్, కృష్ణా'' అని పరవశిం చింది అమృతం.

"వండర్‌ఫుల్, ఎన్నేళ్ళతర్వాత దేవి గారి దర్శనం! ఎక్కడ వుండడం?"

"ఇక్కడే విజయనగర్ కాలనీలో." అడ్రసు చెప్పింది. తన కథ చెప్పింది. ఆమె మాటలు వింటుంటే అతనికి మతి పోయింది. గోపీచంద్ మీద అసూయ కలిగింది, అమృతకు భర్త కాగలిగి నందుకు

మాటల సందర్భంలో తాను ఇంత కాలం బ్రహ్మచారిననీ, 'ఆమెకోసమే అవివాహితుడుగా ఉన్నానని, ఆమెకు పెళ్ళిఅయింది కనుక తను ఇంక పెళ్ళాడ తానని' చెప్పాడు

"ఎవర్నీ, నన్ను కాదుగదా?"

నవ్వింది అమృతం, చిలిపిగా.

"ఏం నేను పనికిరానా మొగుడుగా? అడిగాడు."

"ఛీ... పో... కొంటె" సిగ్గుపడ్డది

రాధాకృష్ణను తన కారులోనే తీసుకు వెళ్ళి డ్రాప్‌చేసింది.

ఆ సాయంత్రం వేయికళ్ళతో ఎదురు చూచింది అమృత, కృష్ణకోసం. ఆనం దంగా గడిపింది. కానీ ఏదో అనుమానం రాధాకృష్ణ వెనకటంత చనువుగాలేడు ఎంచేతనో! తనకు దూరంగా తప్పు కున్నాడు. తన స్పర్శ తగులుతుందేమో నని భయపడ్డాడు! ఏం! తన స్పర్శ భగ్గున కాల్చేస్తుందా! పెళ్ళి అయిన స్త్రీ అయినంత మాత్రాన అలా దూరంగా పోవాలా! ఒకప్పటి స్నేహితురాలినే గదా! ఎంత నిగ్రహం వచ్చింది.

అమృతం అంత ఆనందంగా,పరధ్యా నంగా ఉండడానికి కారణం ఏమిటా అని ఆలోచించాడు గోపీచంద్. ఇలాటి దేదో అయివుంటుందని ఊహించాడు. తను ఎంతమంది అమ్మాయిల్ని చూడ లేదు ప్రొఫెసర్‌గా వుండగా! అను మానం రోజు రోజుకీ ఎక్కువ కాసా గింది

* * *

గోపీచంద్ కాంప్‌కు వెళ్ళిన రోజున రాధాకృష్ణను కలుసుకుంది

"కృష్ణా! నిజంచెప్పు, ఇంకా నేనంటే నీకు యిష్టమే కదూ !...

"ఆ ప్రశ్న అనవసరం అమృతా" అన్నాడు.

"కాదు, చాలా అవసరం. నాకు పెళ్ళి కాలేదనుకో. ఇప్పుడు మనం కలుసుకున్నాం. నన్ను పెళ్ళిచేసుకోవాలని నీకు అనిపిస్తుందా, లేదా చెప్పు."

"అనిపించవచ్చు అమృతా ! నీకు పెళ్ళి అయిందిగా, కాకపోతే, అమాంతం నిన్ను ఎత్తుకుపోయివుండేవాణ్ణి."

అమృత కళ్లు మూసుకుంది, తృప్తిగా. ఆ కళ్లు ఆనందంతో వర్షించాయి. గద్గద స్వరంతో అన్నది.

"కృష్ణా! నేను జీవితంలో చాలా పోగొట్టుకున్నానని ఇప్పుడు తెలుసుకున్నాను. ఇంతకాలం, ఏమిటోలే. నన్ను నేను మోసంచేసుకున్నానేమో కదూ ! ఇంత ఆలస్యంగా కన్పించి, నాకు అన్యాయం చేశావు నువ్వు."

బొలబొల ఏడ్చింది. ఆమె కన్నీరు తుడవక తప్పలేదు కృష్ణకు.

"విచారించకు అమృతా ! ఇప్పుడు నీకేంతక్కువైందని."

"ప్రామిస్‌చెయ్యి కృష్ణా." అతని చేతిని తన చేతిలోకి తీసుకుంది. ఆమె కళ్ళలో కొత్తకాంతి.

* * *

పదిగంటలకు ఆఫీసుకెళ్ళిన గోపీచంద్, రాత్రి ప్రొద్దుపోయికానీ రాడు పాప పదిగంటలకు కిండర్‌గార్టెన్ స్కూలుకు వెళుతుంది తను ఎక్కడికైనా వెళ్ళాలన్నా చిన్నకారు వుంది తనే డ్రైవ్‌చేసుకోగలదు. మనస్సు చీకాకుగావుండి, ఒకరోజున కృష్ణకు ఫోన్‌చేసింది, వెంటనే రమ్మని. అంతకాలం కృష్ణను దూరంచేసుకున్నందుకు క్షమాపణ అన్నట్లు తనను సమర్పించుకున్నది. మొదటిసారిగా జీవితానికి సుఖానికి అర్థంగ్రహించింది. ప్రేమకు నిర్వచనం తెలుసుకున్నది. తర్వాత తరచుగా రాధాకృష్ణ అమృతం పిలిచినప్పుడల్లా వస్తూనేవున్నాడు. ఆమెలో కనిపిస్తున్న తృప్తి గోపీచంద్‌ను కాల్చివేసింది.

ఆ వ్యక్తి ఎవరో కనిపెట్టాడు. తనకు తెలిసినవాడే, తనకు స్నేహితుడే. చాలా మంచివాడు. అమృత తన భార్య అని తెలియదేమో! ఏమైనా అమృతకు కావలసింది, తన దగ్గర లేనిది, అతని దగ్గర వున్నది. లేకపోతే అతనిని ఎందుకు వాంఛిస్తుంది.

ఒకరోజున మధ్యాహ్నం, చికాకుగా వుండి గోపీచంద్ ఇంటికి వచ్చాడు. తన పడకగదిలో అమృత, రాధాకృష్ణ. గోపీచంద్ షాక్‌తిన్నవాడిలా వెనుదిరిగి డ్రాయింగ్ రూంలోకి వచ్చాడు. అమృతకు చివరి ఉత్తరం రాశాడు !

"అమృతా !

నాకు అంతా తెలుసు కళ్ళారా చూశాను పాపకోసం, నీ బ్రతుకును అల్లరిపాలు చేయదలచలేదు నేను వెళ్ళిపోతు

న్నాను ఎక్కడికని అడగకు తిరిగి రానంత దూరం... ఆడది కనిపించని ప్రదేశాలకు వెళ్ళిపోతున్నాను. రాధాకృష్ణ మంచివాడు, యోగ్యుడు, ఉత్తముడు.

సెలవు.

భర్తవచ్చిన సంగతి తెలియని అమృతం, సాయంత్రం చూచింది ఆ ఉత్తరం. ఆత్రంగా చదివింది. చదివి నవ్వుకున్నది. పిచ్చిగా నవ్వింది. "పూర్ ఫెలో" అనుకున్నది. అద్దంలో తన అందాన్ని చూచుకున్నది. తన అందం తనకే ముద్దు వచ్చింది.

"హాయ్ కృష్ణా" అనుకున్నది, మత్తుగా...

మర్నాడు రాత్రి రాధాకృష్ణను రమ్మని ఫోన్‌చేసింది... ఇంక, ఏ అభ్యంతరం ఉండదు. దొంగచాటుగా కలుసుకోవలసిన కక్కుర్తి లేదు. హాయిగా రాధాకృష్ణని పెళ్ళిచేసుకో వచ్చు... కసిగా గోపీచంద్ రాసిన ఉత్తరం ముక్కలుగా చించివేసింది. ఎంత ప్రయత్నించినా ఏడుపురాలేదు. తాను విలువైనది పోగొట్టుకుంటే ఏడ వాలి కానీ తాను విలువైనదాన్ని పొంద గలుగుతున్నది!

"బ్లెస్సింగ్ ఇన్ డిస్‌గైజ్''

మర్నాడు సాయంత్రం రాధాకృష్ణ కోసం అపూర్వంగా అలంకరించుకుంది. పడకగదిని పూల సరాలతో నింపింది. అగరువత్తులు వెలిగించింది. మంచి గంధపు అత్తరు పూసుకుంది మనిషిని చూడగానే మత్తెక్కేలావుంది. శోభనపు పెళ్ళికూతురిలా తయారైంది.

రాధాకృష్ణ కారు వచ్చింది. సిగ్గుతో ఎదురువెళ్ళలేకపోయింది. తనే వచ్చి, తనను కౌగిలించుకుని ఉక్కిరిబిక్కిరి చేస్తాడని, అప్పుడు బెట్టుచేసి, శుభవార్త చెప్పాలనీ, ఇంక తమకు అడ్డులేదని చెప్పాలని అనుకుంది.

రాధాకృష్ణ ప్రక్కన మరొకరున్నట్లు పసిగట్టి చివ్వున తలెత్తి చూచింది.

"ఎవరామె ?"

"ఈమె సుశీల. నా వైఫ్. ఇవ్వాళే రిజిస్టర్ మారేజ్ చేసుకున్నాం" అన్నాడు కృష్ణ సుశీలను అమృతానికి పరిచయం చేస్తూ.

అమృతకు తల తిరిగిపోతున్నది. పాతాళానికి కృంగిపోతున్నది.

"మా బాస్ కూతురు. ఎం.ఏ. చది వింది. లక్షలకు వారసురాలు" అంటు న్నాడు కృష్ణ.

నిన్న ప్రయత్నించినా ఏడుపు రాలేదు. ఇప్పుడు అప్రయత్నంగా ఏడు పొచ్చింది. కుప్పకూలి భోరున విల పించింది. గుండెపగిలేటట్లు రోదించింది.

ఆ రాత్రి అమృతం కురిసేవేళ, రాధా కృష్ణ కౌగిలిలో సుశీల పరవశిస్తున్నవేళ, అమృతం మూర్తీభవించిన శోకదేవతలా మా ఇంటికొచ్చింది. చిన్నారి జలజను మా శ్రీమతికి అప్పగించి, తాను చీకటిలోకి జారిపోయింది.